

Pile grill na podlošku svježe (€/kg)
2,79 €
Cijena na 2,5 kg: 3,95 €

Dimljeni svinjski vrat Sijeme (€/kg)
7,49 €
Cijena na 2,5 kg: 6,95 €

Naranča grčka (€/kg)
-33%
0,99 €
Cijena na 2,5 kg: 1,49 €
Cijena niža od ograničene!

Gloria mljevena kava 250 g (1 kg=15,96 €)
-21%
3,99 €
Cijena na 2,5 kg: 5,69 €

KTC SUPERMARKETI

19. 11. - 26. 11. 2025.

"Skriveno" blago hrvatskih samostana: Duhovna oaza u dvorcu

dugoselo.info [Vijesti - Hrvatska Kultura](#)

Platforma: Lokalno - prvo bitno 11.11.2025.

Za sestre milosrdnice ovo je godina višestrukih jubileja. Prije 180 godina, 5. rujna 1845. godine na poziv tadašnjeg zagrebačkog biskupa Jurja Haulika iz Tirolske provincije s Kućom maticom u Zamsu i Innsbrucku u Zagreb dolaze prve redovnice ove Družbe, te se smještaju u samostan sv. Vinka u Frankopanskoj ulici.

Tu su ubrzo otvorile Žensku osnovnu školu, te unutar samostana i bolnicu. Prije točno 100 godina sestre su kupile dvorac Lužnica. U zagrebačkom samostanu su prije 50 godina (1975.) otvorile dječji vrtić, čije je djelovanje zakonski uređeno 1995. godine. Iste te godine, obnovile su i svoju prosvjetnu djelatnost ponovnim otvaranjem vrata Ženske opće gimnazije s pravom javnosti u Zagrebu.

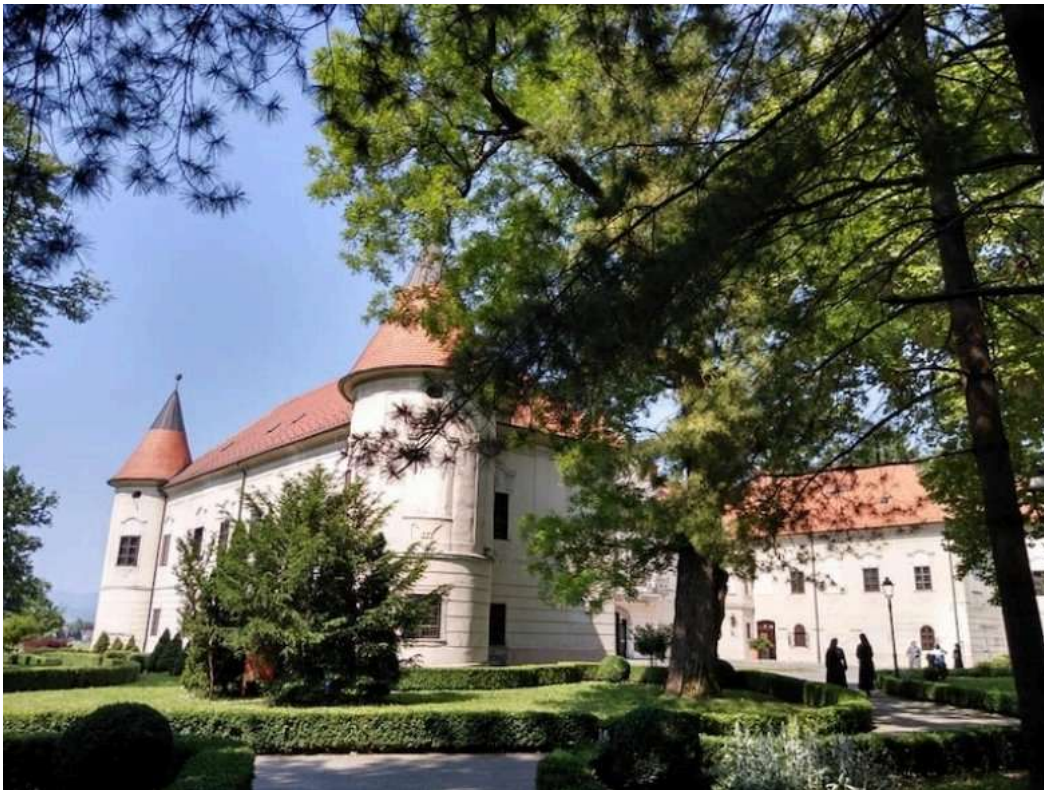
No, mi se u ovom tekstu zaustavljamo na stotom jubileju baroknog dvorca Lužnica, danas poznatog kao „Duhovno-obrazovni centar Marijin dvor“. Riječ je o dvorcu izgrađenom u drugoj polovici 18. stoljeća smještenom dvadesetak kilometara od Zagreba. Prema zabilješkama, dvorac je prvo pripadao plemićkoj obitelji Čukulin koja je bila porijeklom iz Italije. Iako su kasniji vlasnici, obitelj Moscon oporučno ostavila dvorac zagrebačkom Kaptolu, spletom okolnosti on nikada nije postao vlasnik, već je naposljetku pripao Pavlu Rauchu, a potom su ga kroz šest generacija nasljeđivali najstariji sinovi. Nakon nemilog događaja koji se zbilo 1924. godine kada je ubijen tadašnji vlasnik Geza Rauch, njegova udovica odlučila je prodati dvorac. U to vrijeme sestre su tražile zgradu koja bi bila dovoljno velika za smještaj starijih i bolesnih sestara, a uz to da ima i pripadajuća polja. U „Spomenici“ Lužnice je zabilježeno kako je samostan kupljen 31. srpnja 1925., te od toga datuma počinje teći život novog samostana Blažene Djevice Marije od Čudotvorne medaljice. Prvih godina sestre su prionule uređenju dvorca. Novouređeno zdanje prilagođeno za život novih stanovnica 25. studenog 1927. blagoslovio je zagrebački nadbiskup dr. Antun Bauer. U svibnju 1928. godine sestre su prozvale svoj novi samostan „Marijin dvor“. U Lužnicu su dolazile sestre i na duhovne vježbe, odmor i oporavak, a tijekom dvadesetak godina do kraja 2. svjetskog rata Lužnička polja hranila su stanovnice samostana, ali i zagrebačkog samostana, kao i bolnicu „Sestara milosrdnica“ u Vinogradskoj ulici. U Lužničkom samostanu sestre su otvorile i dječje zabavište i domaćinsku školu, te su organizirale poduku iz pjevanja i sviranja.

Unatoč nesigurnostima i oduzimanju imovine, u poratnim godinama sestre su nastavile živjeti u samostanu. Ljepota ovog zdanja uvijek je plijenila zanimanje, pa je tako u Spomenici 1966. godine zapisano: „Uvijek je živo oko našega dvorca, osobito za lijepih dana. Posjećuju ga školska djeca, turisti, domaći i strani, razni izletnici itd. Zato sestre ulažu mnogo truda da oko kuće bude red. Za vrijeme lijepih dana mora biti spremna jedna sestra da im pokaže dvorac iznutra. Obično je na redu velika i mala kapelica, hodnici i stubište. Dvorac i jezero posjetitelji obilaze uglavnom sami. Uz kuću s južne strane nalazi se 'rondela', a oko nje su od grana brezovih zbijene klupe Tu se i odmaraju...“.

No, s vremena smještaj više nije bio primjeren za smještaj starijih sestara, k tomu veliko zanimanje za dvorac kao kulturni spomenik prve kategorije bio je poticaj za izgradnju nove zgrade, i osnivanje Duhovno-obrazovnog centra. Uz potporu njemačke zaklade „Renovabilis“ izgradile su novi objekt za smještaj sestara i gostiju, a potom pristupile obnovi samoga dvorca. Vlastitim sredstvima koje su ostvarile prodajom djela zemljišta, te uz potporu Ministarstva kulture i dobrotvora. Centar je 13. listopada 2007. godine zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Tako je počeo djelovati Centar nudeći svima zainteresiranima duhovne, kulturne i ekološke edukativne programe.

Interijer dvorca ureden je namještajem s kraja 19. i početka 20. stoljeća prikupljenim iz drugih samostana i od darova. Posebno je zanimljiva tzv. „turska“ soba s namještajem izrađenim u Konjicu 1905. godine, dar obitelji Vojmila Rabadana. Kaljene peći datiraju od sredine 19. stoljeća. Tu je i kapela s kasnobaroknim oltarom Svetoga Križa. Dvorac Lužnica je pod oznakom Z-2789 zaveden kao nepokretno kulturno dobro – pojedinačno u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske, kao „sakralna graditeljska baština“.

Dvorac okružuje engleski perivoj s uređenom šetnicom i jezerom. Ovdje na površini od 8 hektara nalazimo pravo bogatstvo biljnog svijeta poput hrasta starog oko 500 godina, te platane nešto „mlade“, stare 300 godina. Okruženje dvorca je 2019. godine uvršteno u spomenike parkovne arhitekture.

Danas, iako u manjem obimu, redovnice se i dalje bave poljoprivredom, a imaju i neke svoje proizvode, poput „Lužničkog čaja“ koji je 2011. godine dobio priznanje „Zlatni cvijet“ kao najbolji suvenir Zagrebačke županije.

Svečano otvorenje obilježavanja 100. obljetnice dolaska sestara milosrdnica u dvorac Lužnica započelo je 22. veljače. Izložbom o bogatoj, na trenutke i bolnoj prošlosti željelo se posvijestiti kroz što su sve sestre morale proći da bi očuvale „duh“ Lužnice. Tijekom otvorenja izložbe, dr. sc. s. Stjepanka Stanić, ravnateljica Duhovno-obrazovnog centra Marijin dvor Lužnica naglasila je, kako prije 100 godina sestre nisu znale što će budućnost donijeti, „nisu imale velike planove ni sigurnosti, ali imale su vjeru da tamo gdje postoji milosrdna ljubav postoji i put te danas ‘otvaramo’ godinu u kojoj ćemo proslaviti stoljeće veće od zidova ovoga dvorca, stoljeće života, služenja i susreta koji su ostavili trag“. Središnja proslava održana je 31. kolovoza. Krajem rujna održan je „dan otvorenih vrata“ s duhovno-kulturno-zabavnim sadržajima. U proljeće i ljeto Lužnica se kupa u bojama ruža i raznoraznog bilja, a u predbožićno vrijeme će zasjati „odsajem neba“.

Dvorac Lužnica, jedan od deset najljepših dvoraca sjeverne Hrvatske nije samo arhitektonsko-povijesni spomenik, već živo mjesto koje spaja prošlost i sadašnjost: od plemićkog sjedišta preko gospodarskog imanja do duhovno-obrazovnog centra koji danas služi zajednici. Aktivnosti sestara milosrdnica u Lužnici pokazuju kako kulturna baština može imati smislenu ulogu u suvremenom društvu, kao mjesto molitve, učenja, susreta i služenja, tj. „susreta Boga i čovjeka u ljepoti prirode“ u duhu enciklike Pape Franje „Laudato si“. Ovo je prepoznala i lokalna zajednica. Gradsko vijeće Grada Zaprešića „u znak javnog priznanja za predano čuvanje kulturne baštine, dugogodišnje društveno-karitativno i duhovno djelovanje te značajan doprinos razvoju zajednice tijekom 100 godina prisutnosti u Lužnici“ Družbi sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor - Lužnica dodijelilo je 18. listopada 2025. na svečanoj sjednici Gradskog vijeća povodom Dana Grada Zaprešića nagradu Grada Zaprešića.

Tekst i foto: Marija Belošević

Vanjska poveznica: www.luznica.com

Tekst objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz programa poticanja novinarske izvrsnosti.

• **PODIJELITE:**

- [Share](#) [Tweet](#) [Email](#) [Share](#) [Share](#)

Prethodna vijest